

[Hølge von Rosen.]

takke forslagsstillerne for deres imødekommenhed på dette punkt. Forslagsstillerne havde, det bør fremhæves, ikke ønsket en undersøgelse af selve de strafbare forhold sideløbende med retssagen, men naturligvis kun en undersøgelse straks af, hvorledes det hele kan være gået til. Til gengæld er man blevet enig om, at spørgsmålet om, hvorvidt den ønskede undersøgelse overhovedet skal ske, ikke skal stå hen, til byretssagen er færdig, men at det bør besluttes nu, at undersøgelsen skal ske efter byretssagen.

Endvidere er man blevet enig om, at undersøgelsesudvalget straks bør se på kapital- og kreditformidlingen til erhvervslivet. Hermed er det ikke kapitalformidlingen til Boss, der skal ses på, men der skal ses på i hvert fald de former for kapitalformidling, og det er bl. a. factoring, som kendes fra omtalen af Boss-sagen. Der er altså intet sigte mod Boss-financiererne i det, man er blevet enig om, og det ville også have været helt upassende under en løbende retssag. Efterhånden som udvalgets drøftelser og samrådene med ministeren afklarede situationen efter disse retningslinjer, er vi fra radikal side uden større betænkeligheder ved den væsentlige ændring i forhold til regeringens og vort oprindelige standpunkt gået med til den ændring, at selve beslutningen om undersøgelserne bør ske nu og ikke afvente retssagens afslutning.

Hr. K. Axel Nielsen har i et interview til Aktuelt den 29. marts, efter at vi var blevet enige om det faktiske, men før vi var blevet enige om betænkningens formulering med ændringsforslagene, fundet sig foranlediget til at oplyse, at de radikale medlemmer var modvillige i sagen — altså med hensyn til ændringsforslagene — med risiko for, at sagen kunne tabes på gulvet. Jeg skal gå let hen over, at hr. K. Axel Nielsen ikke bør referere, hvilke standpunkter andre partier har indtaget under forløbet af fortrolige udvalgsforhandlinger, det burde han overlade til dem selv om de vil afsløre. Hans nidkære anstrengelser for at speede sagen op må tjene ham som undskyldning, men han burde egentlig give sig selv en ordensbøde, ligesom et tidligere medlem gjorde, når han speedede sin vogn for meget op. Værre er det, at hr. K. Axel Nielsen i interviewet fortæller, at han møder modstand fra radikal

side, uden at afsløre, at det alene var modstand i formuleringsspørgsmålet. Vi var nemlig så frejdige, at vi insisterede på, at formuleringen helt skulle svare til de realiteter, som vi var blevet enige om.

Hvad jeg her har sagt, er understregning og oprydning. Tilbage står en afgørende realitet, som jeg finder det urigtigt overhovedet ikke at nævne, nemlig den, at vi har vedtaget, at undersøgelsen af Boss-starten og sammenbruddet og konsekvenserne for lovgivningen kan ske allerede, når byretssagen er afsluttet, altså sideløbende med en eventuel appelsag. Det er vistnok en nydannelse . . .

Formanden: Husk, at det er ændringsforslagene, det drejer sig om.

Helge von Rosen: Ja. Det er vistnok en nydannelse og vel at mærke et eksperiment, der ikke er uden betænkelighed.

Jeg skal hermed anbefale ændringsforslagene.

Formanden: Jeg er nødt til at understrege, at forhandlingen i første omgang kun drejer sig om ændringsforslagene.

Ordføreren for forslagsstillerne (K. Axel Nielsen): Mine bemærkninger skal indskrænke sig til at angå ændringsforslagene og tilsigter kun at fjerne en misforståelse, som måske stadig er til stede hos hr. Helge von Rosen. Den har været fremherskende hele tiden, siden vi startede, ja, allerede inden vi startede udvalgsforhandlingerne. Det drejer sig ikke om at få en undersøgelse sideløbende med byretssagen. Det, ændringsforslaget går ud på, er ikke, at beslutningen om en undersøgelse skal træffes nu, det er ikke det eneste, nej, undersøgelsen skal sættes i gang nu. Det er det afgørende, og det er forskellen fra tidligere.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Ændringsforslagene nr. 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Forslaget til folketingsbeslutning som helhed sattes derefter til forhandling.